

DIRİLİŞ POSTASI

IAI komitelerinden çıkartılan 'Türkiye' açılımı

29 Nis 2019 - 14:26 - Analiz-Yorum G: 22 Oca 2021 - 14:30

Tercih kim yapacak: Türkiye mi, ABD mi?

ABONE OL

Google News

2020 ile yaklaşan bir Dünya Savaşı değil, "Dünyalar Savaşı". H. G. Wells'in 1898'de kitap olarak basıldıktan sonra, radyo oyunu, müzikal, televizyon d...

+4

Haber albümü için resme tıklayın

2020 ile yaklaşan **bir Dünya Savaşı değil, "Dünyalar Savaşı"**. H. G. Wells'in **1898'de** kitap olarak basıldıktan sonra, radyo oyunu, müzikal, televizyon dizisi ve sinema olarak pek çok uyarlaması yapılan eserinde, **Mars** gezegeninden gelen uzaylıların, dönemin süper gücü **Büyük Britanya** topraklarından başlayarak dünyayı istila etme girişimleri anlatılıyordu. Biri evrenin uzak bir köşesinden olmak üzere, iki farklı "dünyanın" çarpışması söz konusuydu. Bizler belki de bir yıldan kısa bir süre içinde, **Türkiye'nin** tam da kesişim noktasında yer aldığı, iki farklı "dünyanın" en gelişmiş teknolojileri

olan **S-400 ve F-35 silah sistemleriyle** simgeleşen, birbirlerine rakip iki “dünya” anlayışının çarpışmasını izlemeye hazırlanıyoruz.

Bu savaşın cepheleri ve siper hatları her gün jeopolitik düzlemde yapılan yeni bir hamleyle çiziliyor: Uluslararası terör saldırıları, deniz ve demiryollarıyla çizilen ticaret yolları, uzayın uydularla parsellenip yeni ay seferlerinin planlanması, medya operasyonları, silah şirketlerinin pazar kavgaları, yeni enerji kaynaklarının keşfi ve bunları uluslararası pazarlara taşıyacak boru hatları... İşte **“Dünyalar Savaşının”** karmaşık haritasının dağları, denizleri ve okyanusları bu şekilde bölünüyor. Bu sınırları belirlemek için, **20. yüzyılın başında Sykes ve Picot’un kullandığı cetvelden çok daha fazlasına ihtiyaç var. Savaşa hazırlanan “dünyalardan” biri Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve onun savaş makinesini petrol, doğalgaz ve savunma harcamaları ile yağlayan, bekalarını onun jandarmalığını üstlendiği petro-dolar siyasetinde gören Birleşik Arap Emirlikleri (BAE), İsrail ve Suudi Arabistan üçlüsünün oluşturduğu konsorsiyum.**

Karşı taraftaki “dünyayı” ise ABD’nin enerji ve silah pazarını domine ederek inşa ettiği petro-dolar sistemini (**en azından kendi nüfuz alanlarında**) bitirmek isteyen Rusya-Çin-İran üçlüsü oluşturuyor.

ABD’İN ENERJİ VE SİLAH PAZARI

Karşı taraftaki “dünyayı” ise ABD’nin enerji ve silah pazarını domine ederek inşa ettiği petro-dolar sistemini (**en azından kendi nüfuz alanlarında**) bitirmek isteyen Rusya-Çin-İran üçlüsü oluşturuyor. **1991’de Sovyetler Birliği’nin** çözülmesiyle yeni bir süper güç olarak çıkış yapması beklenen **Avrupa Birliği (AB)** ise yeni küresel mücadelenin coğrafi ya da siyasi aktörü olmaktan çok uzak. Biraz daha ileride değineceğimiz gibi, AB’nin lokomotif ülkesi Almanya da Türkiye gibi, Rusya ile yürüttüğü enerji projeleri nedeniyle **ABD yaptırım silahı CAATSA’nın (Yaptırımlar Aracılığıyla Amerika’nın Rakiplerine Karşılık Vermek)** namlusunun ucunda. AB’nin bir diğer başat gücü olan **Fransa (ki Macron’un liderliğinde bu pozisyonu giderek tartışmalı bir hale geliyor)**, Suriye’nin kuzeyinde ve Tayvan boğazında gösterdiği askeri varlıkla ABD’ye karşı ekonomik kapasitesini çok aşan boyutlarda bir rekabet sergileme çabası içinde. Sömürgeci geçmişten gelen bu iddialı yaklaşımın, yaklaşan **“Dünyalar Savaşında”** bir hükmünün olmayacağını anlatmak için sözümüzü israf etmeyelim.

Petro-dolar siyasetinin düşmanı olarak gördüğü Çin’e ticaret savaşı açan, Rusya’ya yaptırım üstüne yaptırım ilan eden, İran’ın petrol ticaretini sınırlamak için tüm imkanlarını seferber eden ABD, bu baskı enstrümanlarını askeri unsurlarla da desteklemek için 2019 yılında hamlelerini artırdı. Güney Kore, Romanya ve İsrail’e sevk edilen **“Yüksek İrtifa Füze Savunma Sistemi” THAAD** bataryalarının yanı sıra, **İtalya, Japonya, İngiltere ve İsrail hava kuvvetlerinde F-35’lerin sayılarının artırılarak bunların Güney Çin Denizi ve Doğu Akdeniz’de giderek etkin hale getirilmeleri ve BAE’deki ABD üssüne F-35’lerin** gönderilmesi gibi gelişmeler, İran, Rusya ve Çin sınırlarındaki askeri kuşatmanın giderek güçlendirildiğine işaret ediyor. **Petro-dolar sistemine** saldıranlar yalnızca yaptırımlarla değil, füzeler ve en gelişmiş savaş uçaklarıyla da kuşatılıyor. Bu kuşatmaya önümüzdeki sonbahardan itibaren (**ABD’nin uzun yıllar sonra üretmeye başladığı**) taktik nükleer silah büyüklüğündeki yeni nesil balistik füzelerle donatılmış nükleer denizaltıların katılacağını da not düşelim.

ABD’İN KÜRESEL HEGOMONYASI

BAE ve Suudi Arabistan sermayesi ile İsrail’in istihbarat kabiliyetinin beslediği Beyaz Saray’daki Evanjilik-Neocon yapı, ABD’nin küresel hegemonyasını sürdürmesinin çaresini, Reagan ya da Baba Bush döneminde olduğu gibi, “ateşle vaftiz” edilmiş politikalarda arıyor. Bu arayışta, İkinci Dünya

Savaşı'nın ertesinde kurulmuş "Kuzey Atlantik İttifakının" temsil ettiği müttefiklik ilişkilerinin ve birikimin anlam ifade etmediği, Washington'dan yükselen her yeni tehditle netleşiyor. Bu tehdit tsunamisinin öncü dalgaları şimdi hem Karadeniz istikametinden hem Ege'den hem de Doğu Akdeniz'den Türkiye kıyılarını dövmeye başladı. Bu dalganın adı CAATSA; Türkçe'ye daha basit bir şekilde çevirmeye çalışırsak "ABD'nin düşmanlarına karşı bir dizi yaptırımlar" içeren bir yasa. İran, Rusya ve Kuzey Kore bugüne kadar bu yasa ile doğrudan hedef alındılar. Sıradaki diğer potansiyel hedefler ise Türkiye, Almanya, Vietnam, Endonezya, Hindistan, Katar, Suudi Arabistan ve BAE. Bahsi geçen sekiz ülkenin ortak özellikleri ise Rusya ile savunma ya da enerji alanında işbirliğine teşebbüs etmiş olmaları. Listenin sonundaki iki ülke, konjonktürel sapmalar yaşanması halinde CAATSA'nın hedef alanında tutuluyor olmaları.

Bugün S-400 ve F-35 ile kurt kapanına sıkıştırılmak istenen Türkiye'nin yüksek irtifa hava savunma sistemi taleplerinin hem Avrupalı NATO üyelerinden hem de ABD'den (S-400 alınana kadar) karşılık bulmamasının mantıklı izahı ne Washington'dan ne de Brüksel'den gelebilmiş. Aslında Türkiye'nin Rusya'dan aldığı S-400'lerin, henüz bataryaları dahi kurulmadan hedeflerini 12'den vurduğunu ve uluslararası ilişkilerde benzeri görülmemiş bir turnusol kağıdı işlevi gördüğünü söyleyebiliriz.

Bu yasayı hazırlamış olan Amerikalı siyasetçi ve bürokratlar müthiş bir öngörüyle, yasanın 291 ve 292'inci bölümlerinde NATO müttefikliğine özel bir yer ayırmışlar. NATO Anlaşması'nın 5. maddesi, yani saldırıya uğrayan bir müttefikin yardımına tüm ittifakın yetişmesini öngören madde temel alınarak yazılan CAATSA'nın 292. bölümde, yıllardır hava savunması için yüksek irtifa füze sistemine ihtiyaç duyan Türkiye gibi bir ülkeye neden yardım yapılmadığı tabii ki izah edilmemiş. Bugün S-400 ve F-35 ile kurt kapanına sıkıştırılmak istenen Türkiye'nin yüksek irtifa hava savunma sistemi taleplerinin hem Avrupalı NATO üyelerinden hem de ABD'den (S-400 alınana kadar) karşılık bulmamasının mantıklı izahı ne Washington'dan ne de Brüksel'den gelebilmiş. Aslında Türkiye'nin Rusya'dan aldığı S-400'lerin, henüz bataryaları dahi kurulmadan hedeflerini 12'den vurduğunu ve uluslararası ilişkilerde benzeri görülmemiş bir turnusol kağıdı işlevi gördüğünü söyleyebiliriz. Bu füzelerin alımına karşı ABD Kongresi'nin Türkiye'ye karşı CAATSA'yı gündeme getirmesi, Kongre'deki FETÖ, Rum, Ermeni ve İsrail lobisinin Amerikan dış politikasını nasıl belirlediğini ve NATO'yu ABD'nin amaçları doğrultusunda tek taraflı olarak kullandığını gün ışığına çıkardı. Keza son bir ayda Atina'dan ve Tel Aviv'den yapılan açıklamalar da, bugüne kadar Türkiye'ye yüksek irtifa hava savunma füzelerinin satılmamasının ve teknolojisinin de paylaşılmamasının temel sebebinin, Doğu Akdeniz ve Ege'deki dengiyi (Türkiye'nin aleyhinde) bu iki ülke lehine muhafaza etmek olduğunu davul zurna ile ilan etti.

TÜRKİYE ÜZERİNDEN YÜRÜTÜLEN ENTRİKALAR

Aslında Türkiye üzerinden yürütülen bu entrikalar yeni değil. Emekli Tümgeneral Celil Gürkan'ın anılarından oluşan "12 Mart'a 5 Kala" adlı kitabında da 1960'lı yıllarda yaşanmış benzer iki örnek görmek mümkün. Dönemin Sovyetler Birliği Büyükelçisi Nikita Semyonoviç Rjov, Genelkurmay Başkanı Sunay'ı ve bir grup subayı büyükelçilikte yemeğe

davet eder. Yemek sonrası sohbette Büyükelçi Rijov, ülkesi adına Başbakan İsmet İnönü'ye iletmek üzere resmi bir teklifte bulunur: Kafkasya'da, Romanya'da, Suriye ve Irak'ta zengin petrol yatakları olmasına rağmen, Türkiye'de Amerikalılar tarafından yapılan petrol aramalarının şaibeli olduğuna işaret eden SSCB Büyükelçisi, bu işin kendilerine verilmesini ister. Rijov Türkiye için petrol bulup çıkarmaya, hatta karşılığını talep etmeden rafineri kurmaya hazır olduklarını söyler.

Celil Gürkan'ın aynı kitabından bir başka anı: Yer Washington, CENTO Dışişleri Bakanları Konseyi ve Askeri Komuta Toplantıları. Türkiye, vaat edilmesine rağmen ABD Kongresi'nin onayı olmadığı için verilemeyen savaş gemilerini talep etmektedir. Bu çağrıya ABD Dışişleri Bakanı Dean Rusk şu yanıtı verir: "Türkiye'ye vaat ettiğimiz muhripleri hemen veririz. Ama bir şartla. Siz de İstanbul'da Fener Ortodoks Patrikhanesi'nde başlattığınız hesap teftişlerine son vereceksiniz. Bu hareketiniz Kongre üyeleri üzerinde menfi etki yapıyor. Bir mabedin hesaplarının denetlenmesini Kongre üyelerine anlatmak çok zor. Onaylamıyorlar. Böyle olunca da Kongre kararını gerektiren muhrip verilmesi işi askıda kalıyor!"

Beyaz Saray'da çöreklenmiş kimi karar vericilerin ABD Kongresi'ndeki senatörlere para yağdıran lobileri kendilerine kalkan yaparak, savunma sanayii üzerinden Türkiye'ye şantaj yapma politikası bir gelenek haline gelmiş durumda. Üstelik her defasında, silah karşılığında talep edilenler, Türkiye'nin Lozan ile sağladığı egemenlik haklarıyla doğrudan ilintili alanlarda yer alıyor.

Görüldüğü gibi, 1960'lı yıllardan bu yana Türkiye-Beyaz Saray-ABD Kongresi ilişkilerinde tas aynı tas, hamam aynı hamam; yalnızca tellakların ismi Rusk ya da Pompeo olarak değişiyor. Beyaz Saray'da çöreklenmiş kimi karar vericilerin ABD Kongresi'ndeki senatörlere para yağdıran lobileri kendilerine kalkan yaparak, savunma sanayii üzerinden Türkiye'ye şantaj yapma politikası bir gelenek haline gelmiş durumda. Üstelik her defasında, silah karşılığında talep edilenler, Türkiye'nin Lozan ile sağladığı egemenlik haklarıyla doğrudan ilintili alanlarda yer alıyor. Türkiye Milgem Projesi ile artık Ege'de dengeyi sağlamak için ABD'ye muhtaç olmadığından, muhriplerin yerini F-35'ler aldı. Bugün ABD yönetimi, Türkiye'yi proje ortağı olduğu, neredeyse "Hür Dünyanın", "NATO müttefikliğinin" simgesi haline gelmiş bir işbirliği çalışmasının dışına atmaya çalışıyor. Ne uğruna? Kongresini parsellemiş FETÖ, Rum ve İsrail lobilerinin gündelik çıkarları uğruna.

Lakin takdir-i ilahiye bakın ki "Türkiye S-400 almayacağını ilan etmezse F-35'ler teslim edilmeyecek" tehditlerinin savrulduğu günlerde, ABD Hükümet Sorumluluklar Ofisi 81 sayfalık bağımsız bir rapor hazırlayarak ABD Kongresi'ne sundu. Rapor Türkiye'yi F-35 parçalarının üretiminde tedarik zincirinden ve Malatya'da kurulacak bakım-ikmal tesisi projesinden çıkarabileceklerini zanneden Amerikalı siyasetçilerin sefaletini yüzlerine

vurdu. Özetlemek gerekirse rapor şöyle diyor: Gerekli parçaların tedarik edilememesi sebebiyle F-35'lerin 2018'in Mayıs ve Kasım ayları arasında planlanan test uçuşlarının yüzde 30'u gerçekleştirilemedi. Parçalardaki uyuşmazlık ve tamirattaki uzun süreli gecikmeler uçakların performansını olumsuz etkiledi. F-35'lerin tüm görevleri güvenli bir şekilde yerine getirme oranı yüzde 60'lık beklentiye rağmen yüzde 27'de kaldı. F-35'ler (en az bir kere tüm görevleri yerine getirme oranı olan) yüzde 75'lik beklentinin altında kalarak yüzde 52'lik bir oran elde etti. Raporunda F-35'lerin uçuş için ihtiyaç duyduğu 4 bin 300 parçanın tedarik edilmesi konusunda da sıkıntı yaşandığına, daha önce satın alınan F-35'lerin konuşlandırmalarda ihtiyaç duyduğu destekleyici parçaların yüzde 44'ünün (zaman içinde uçakta yapılan güncellemeler sebebiyle) artık ihtiyaca cevap veremediğine dikkat çekildi. Gerekli parçaların tedarik edilememesi sebebiyle F-35'lerin 2018'in Mayıs ve Kasım ayları arasında planlanan test uçuşlarının yüzde 30'unu gerçekleştiremediği kaydedilen raporda, parçalarda uyuşmazlık ve tamiratta uzun süreli gecikmeler gibi sorunların da uçağın performansında aksaklıklar oluşturduğuna vurgu yapıldı. Raporunda ayrıca "F-35 uçakları bir savaş uçağından beklenen performansın gerisinde kalıyor. Çoklu görevleri gerçekleştiriyor veya gerektiği kadar uçamıyor" ifadesine yer verildi. F-35'in denizaşırı alıcılarının yedek parça taleplerinin zamanında yerine getirilemiyor olması ve bu uçaklarda ABD'ye ait hangi parçaların kullanıldığına dair Pentagon'da bir veritabanı bulunmadığı da raporun diğer skandal unsurlarını teşkil ediyor. Bu yazının sınırlarına sığmayacak sorunlar bu şekilde uzayıp gidiyor.

ABD ve müttefikleri için 4 bin 500 adet üretilmesi öngörülen, Polonya, Singapur ve Yunanistan'a satışı için de çaba harcanan bir proje için parlak bir başlangıç olmadığı kesin. Bu rapora, ABD ve Japonya'da düşen (ki bunun enkazına ulaşıp ulaşılmadığı hâlâ belli değil) uçaklara dair bilgi eklenmemiş. Ama görünen o ki proje zaten halihazırda (**Beyaz Saray ekibi mütemadiyen fire veren, bürokraside çalıştıracak eleman bulamayan**) Trump yönetiminin durumuyla benzerlikler gösteriyor. ABD'de hem yönetim hem de ekonomik refahın simgesi olan Boeing ve F-35 üreticisi Lockheed Martin gibi markalar her taraflarından su alıyor. Bu kangren olmuş yapıya, dünyanın çeşitli yerlerinden para yağdıran lobilerin Kongre'deki sığ görüşlü, vizyon fakiri etkinliklerini de eklediğimizde, CAATSA'dan korkması gereken Türkiye mi, yoksa bir müttefikinden olma yolunda ilerleyen ABD mi, emin olmak zor. CAATSA kapsamında yürürlüğe girecek yaptırımların içeriği hâlâ iki ülke ilişkilerindeki dengeyi korumaya müsait. ABD Başkanı Trump CAATSA'nın 235. bölümünde işaret edilen "**12 Yaptırım**" başlığından, mümkün olan en zararsız beşini tercih etme hakkına sahip. Ancak bunların içinde 235. bölümün 2. maddesinin a, b ve c bentlerinde yer alan hususlarda yaptırım getirirse, bu Türkiye-Rusya ilişkilerini engellemenin ötesine geçerek Türkiye-ABD ilişkilerini dönüşü zor bir girdaba sokacaktır. Bu maddelerin tercihi halinde iki ülke yalnızca F-35 projesinde değil, (Sikorsky helikopter

üretimi başta olmak üzere) pek çok savunma üretim çalışmasında yollarını ayırarak, geleceğe yönelik nükleer enerji projelerinde de bir araya gelme imkanı bulamayacaktır.

Dünyalar Savaşı için seferber olan ABD'nin Çin, Rusya ve İran üçlüsünü kuşatmak için başlattığı sefer, henüz yolun başında ittifak ilişkilerini zedeleyecek gelişmelere gebe. Defalarca ertelendikten sonra Ramazan'ı takiben Beyaz Saray'ın açıklamaya hazırlandığı **Ortadoğu Planı'nın doğurması muhtemel tepki, ABD'nin S-400 ve F-35'ler üzerinden Türkiye'ye yönelen şantaj ve tehdit politikasını bir kez daha gözden geçirmeye yöneltebilir.** 1974 Kıbrıs Barış Harekati'nda maruz kaldığı ambargolar sayesinde çıkarma gemisi, paraşüt ve telsiz yapmayı öğrenmiş bir ülke olarak, 5. nesil savaş uçağına hemen sahip olmadan da hayatta kalmayı başarabiliriz. Neticede Sakarya Meydan Muharebesi'nde sonucu belirleyen, İngilizlerin Yunan ordusuna temin ettiği silah, uçak ve kamyonlar değil, 25 Ağustos gecesi Tokuşlar köyünden Haydar Ağa'nın rehberliğinde Ahır dağlarını aşarak Sincanlı ovasına yalın kılıç inen, Fahrettin Altay komutasındaki 5. Süvari Kolordusu idi.

[Ankara'da ikamet eden gazeteci Mehmet A. Kancı Türk dış politikası üzerine analizler kaleme almaktadır]

#

29 Nis 2019 - 14:26 - [Analiz-Yorum](#)

Yorum yaz

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz sorumlu değildir

[Kuruluş Hakkında](#)

[Künye Bilgileri](#)

Yayın İlkeleri

Haber İhbar
Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır

[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05

daktilo

